

Valoa pyhäköstä

”Tulemme nyt asian ytimeen: Meillä on ylipappi, joka on asettunut taivaissa istuimelleen Majesteetin valtaistuimen oikealle puolelle. Hän toimittaa palvelusta taivaan pyhäkössä, todellisessa pyhäkköteltassa, jota ei ole pystyttänyt ihminen vaan Herra itse.” (Hepr. 8:1, 2.)

Avaintekstit:

2. Moos. 25:8, 9, 40;
Hepr. 8:1–6;
3. Moos. 16:21, 29–34;
3. Moos. 23:26–32;
Hepr. 9:23–28;
Dan. 7:9, 10;
Matt. 25:1–13;
Ilm. 11:19.

Pian suuren 22. lokakuuta 1844 koetun pettymyksen jälkeen jotkut milleriläiset ymmärsivät, että 2 300 päivän profetia ei käsitellytkään Jeesuksen toista tulemistä, vaan taivaallisessa pyhäkössä tapahtuvaa Kristuksen työtä.

Kolmannen Mooseksen kirjan opetuksen mukainen maallisen pyhäkön vuotuinen puhdistaminen oli esikuva, joka sai täyttymyksensä taivaallisen pyhäkön puhdistamisessa. Ymmärtääksesi tämän tärkeän totuuden paremmin, katso yhtäläisyyksiä, joita löytyy Dan. 7. luvun ja Dan. 8. luvun väliltä.

Dan. 7

Babylon
Meedia-Persia
Kreikka
Rooma
Tuomio taivaassa

Dan. 8

Meedia-Persia
Kreikka
Rooma
Pyhäkön puhdistus

Nämä yhtäläisyydet osoittavat pyhäkön puhdistuksen, adventtia edeltävän tuomiotoimen, todellisen luonteen. Tällä viikolla tutkimme Kristuksen palvelutyötä taivaassa.

25.5. Katastrofiavun päivä

Tämä tutkistelu, joka perustuu *Suuri taistelu* -kirjan lukuihin 22–24 ja 28 (Alfa ja omega, osa 7, luvut 22–24 ja 28), on sapatiksi 25.5.2024

TAIVAAL- LINEN PYHÄKKÖ

Lue 2. Moos. 25:8, 9, 40 ja Hepr. 8:1-6. Mistä kahdesta pyhäköstä näissä jakeissa kerrotaan?

Kun varhaiset adventistiuskovat tutkivat Raamattua vuoden 1844 jälkeisinä kuukausina, he ymmärsivät, että Raamatussa mainitaan kaksi pyhäköä: pyhäkkö, jonka Mooses rakensi, ja suuri alkuperäinen pyhäkkö taivaassa. Raamatussa käsitteellä "pyhäkkö" viitataan ensinnäkin Mooseksen rakentamaan ilmestysmajaan taivaallisia asioita edustavana mallina tai esikuvana, ja toiseksi "todelliseen pyhäkköteltaan" taivaassa, jonka esikuvana maan päällä oleva pyhäkkö toimi. Kristuksen kuollessa esikuvallinen jumalanpalvelus menetti merkityksensä. "Todellinen pyhäkkötelta" taivaassa on uuden liiton pyhäkkö. Ja koska Dan. 8:14 profetia täyttyy tänä aikana, pyhäkön, johon siinä viitataan, täytyy olla uuden liiton pyhäkkö.

"Kun 2300 päivää täyttyi vuonna 1844, ei maan päällä ollut vuosisatoihin ollut mitään Jumalan temppeliä. Tästä syystä profetia kahdestatuhannesta kolmestasadasta päivästä ja pyhäkön puhdistamisesta viittaa selkeästi taivaan pyhäkköön." (ST2023 262.)

Erämaan pyhäkkö oli taivaallisen pyhäkön pienoismalli tai havaintoväline. Maallisessa pyhäkössä toimitettu jumalanpalvelus oli esikuva Jumalan pelastussuunnitelmasta. Jokainen uhrattu uhri edusti Jeesuksen uhria Golgatan ristillä (ks. Joh. 1:29). Kristuksen uhrin ansiosta me olemme vapaita synnin tuomiosta. Anteeksianto on meidän. Syyllisyytemme on poissa, kun hyväksymme Jeesuksen uhrin puolestamme ja tunnustamme syntimme (1. Joh. 1:9). Jeesus ei ole vain Karitsa, joka kuoli puolestamme, vaan myös pappi, joka elää meidän puolestamme.

Hepr. 7:25 selittää: "Siksi hän pystyy nyt ja aina pelastamaan ne, jotka hänen välityksellään lähestyvät Jumalaa. Hän elää iäti rukoillakseen heidän puolestaan." Hän poistaa synnin tuoman syyllisyyden ja pelastaa meidät synnin vallasta (Room. 8:1-4; 2. Kor. 5:21). Jeesuksen palvelutyö taivaallisessa pyhäkössä on meitä varten tehtyä työtä. Hänen esirukoustensa ansiosta synnin ote elämästämme murtuu. Emme enää ole syntisen luontomme orjia. Kristuksessa me olemme vapaita: vapaita synnin tuomiosta ja sen hallintavallasta. Kun uskon kautta pidämme kiinni Kristuksesta, meillä on varmuus pelastuksesta.

KAIKKEIN- PYHIM- MÄSSÄ

Lue 3. Moos. 16:21, 29-34; 3. Moos. 23:26-32 ja Hepr. 9:23-28. Miksi suuri sovituspäivä oli tärkeä muinaisessa Israelissa?

Papit palvelivat vuoden jokaisena päivänä, mutta suurena sovituspäivänä (hepr. jom kippur) koko Israel käänsi katseensa pyhäkköön. 3. Moos. 16. ja 23. luvuissa annetaan tarkat ohjeet suurta sovituspäivää varten. Kaikki tavanomainen toiminta lakkasi. Kaikki paastosivat. Kun ylipappi astui kansan puolesta Jumalan eteen kaikkeinpyhimpään, kansa tutki omaa sydäntään. He etsivät Jumalaa nöyrästi ja sydämestään syntejään tunnustaen. Jos joku ei tuona päivänä paastonnut, hänet oli "poistettava kansansa keskuudesta" (3. Moos. 23:27-29). Suurena sovituspäivänä ylipappi vei Herralle määrätyn vuohipukin verta pyhäkköön ja pirstoteluaan sitä armoistuumelle siveli sitä kultaisen ja pronssisen alttarin sarviin puhdistuen näin täysin koko pyhäkön. Kun ylipappi oli saanut puhdistusmenot päätökseen, hän asetti kätensä elävän pukin ylle ja tunnusti Israelin synnit. Sen jälkeen pukki vietiin erämaahan niin, ettei se pääsisi palaamaan leiriin enää koskaan (3. Moos. 16:20-22).

Veri siirrettiin pyhäkköön päivittäisten jumalanpalvelusten yhteydessä, mikä osoittaa, että synnit oli kirjattu muistiin (Jer. 17:1). Jumala oli ottanut vastuun niiden lopullisesta sijoittamisesta. Nyt suurena sovituspäivänä synnit siirrettiin pois pyhäköstä ja pantiin Asaelin pukin päälle, joka edusti Paholaista. Hän on viime kädessä vastuussa syntiongelmasta.

Tämä vuohipukki vietiin kauas erämaahan niin, että suuren sovituspäivän päättyessä Jumalalla oli puhdas pyhäkkö ja kansa. Taivaallisessa pyhäkössä Kristus palvelee meitä. Ensimmäinen palveli pyhässä, ja 2 300 päivän päätyttyä eli vuodesta 1844 lähtien kaikkeinpyhimmässä.

Selviämme suuresta tuomiosta Jeesuksen, sijaiskärsijämme, ansiosta. Kuten Ellen G. White on sanonut, meidät voidaan "vanhurskauttaa hänen vanhurskautensa tähden, johon meillä ei ole mitään osaa" (4AO 16). Tämän vanhurskauttamisen ansiosta - sen, että hänen vanhurskautensa luetaan meidän vanhurskaudeksemme - me koetamme itseämme eli käännymme pois synnistä. Se tarkoittaa, ettemme ole mukavuudenhaluisesti hyväksyneet syntiä, emmekä puolustele helmasyntejämme, vaan kasvamme armossa ja elämme pyhää elämää.

TUOMION AIKA ON TULLUT

Vertaa Dan. 7:9, 10 ja Ilm. 14:6, 7. Miten nämä kaksi raamatunkohtaa muistuttavat toisiaan?

Tuomio on tärkeä teema kaikkialla Raamatussa. ”Jumala vaatii tuomiolle kaikista salatuistakin teoista, niin hyvistä kuin pahoista.” (Saarn. 12:14.) Jeesus käänsi kuulijoittensa ajatukset tulevaan tuomion aikaan, jolloin ”jokaisesta turhasta sanasta, jonka ihmiset lausuvat, heidän on tuomiopäivänä tehtävä tili” (Matt. 12:36). Apostoli Paavali lisää, että Jumala ”valaisee pimeyden kätköt ja tuo esiin sydänten ajatukset” (1. Kor. 4:5). Enkeli sanoi Johannekselle, että ”hänen [Jumalan] tuomionsa aika on tullut” (Ilm. 14:7).

Lue Ilm. 22:10-12. Kun Jeesus palaa, mikä on koko ihmiskunnan kohtalo? Mikä selkeä viesti Johannekselle annetaan?

Koska Kristus tulee jakamaan jokaiselle heidän lopullisen palkkansa, sitä ennen on pitänyt olla tuomio, jossa osoitetaan, millaisen palkan itse kukin saa. Kun Kristus palaa, toista mahdollisuutta ei ole. Jokaisella ihmisellä on ollut riittävästi tietoa tehdä lopullinen, peruuttamaton päätös joko Kristuksen puolesta tai häntä vastaan.

Lue Matt. 25:1-13. Miksi Jeesus suhtautuu niin eri tavalla näihin kahteen eri uskovien ryhmään?

”Kun tutkiminen päättyy ja kaikkien eri aikoina Kristuksen seuraajiksi tunnustautuneiden tapaukset on selvitetty ja päätetty, silloin, ja vasta silloin, armon aika päättyy ja pelastuksen ovi suljetaan. Tämä todetaan yhdessä lyhyessä lauseessa. ’Ne, jotka olivat valmiit, menivät hänen kanssaan häätälöön, ja ovi suljettiin’ (Matt. 25:10), mikä johtaa meidät Vapahtajan taivaallisen palvelutyön viimeisen vaiheen loppuun, jolloin suuri työ ihmisten pelastamiseksi viedään päätökseen.” (ST2023 269.)

Meidän ei tarvitse pelätä tuomiota. Kristuksen kautta anteeksianto on meidän, vapaus syyllisyydestä on meidän, voima elää jumalista elämää on meidän ja lopullinen voitto on meidän.

KAIKKEIN- PYHIMMÄN HYVÄ UUTINEN

Lue Hepr. 4:14-16 ja Hepr. 10:19-22. Millaista varmuutta ja minkä jumalallisen kutsun jakeet antavat meille?

Jakeiden sanoma on: pysykäämme tunnustuksessa, astukaamme rohkeasti Jumalan eteen, älkäämme luovuttako ja keskittäkäämme uskomme Jeesukseen, suuren ylipappiimme. Hänessä meillä on kaikki, mitä tarvitsemme. Uskossa saamme astua taivaalliseen pyhäkköön sen uuden, elämään vievän tien kautta, jonka Jeesus on avannut.

Kun katsomme esipihalle, näemme verta pronssisen alttarin sarvissa. Pyhässä näemme verta suitsutusalttarin kultaisissa sarvissa. Näemme myös pirskotetun veren armoistuintimen edessä olevassa verhossa.

Jeesuksen veri valmistaa tietä joka askeleella. Tämä antaa meille toivoa, sillä voimme päästä takaisin yhteyteen Jumalan kanssa vain, kun Jeesus antaa meille anteeksi ja pyyhkii pois syntimme. Jumalan armo on loputonta, mutta niin on myös hänen oikeudenmukaisuutensa. Oikeudenmukaisuus ei voi hyväksyä Kristuksen uhria sovituksiksi rikkomuksistamme, ellei Jeesus takaa, että hän ensin antaa syntimme anteeksi ja sitten pyyhkii syntimme pois.

Lue Ilm. 11:19. Miten tämä näky osoittaa lain ja evankeliumin kuuluvan erottamattomasti yhteen?

Täältä Jumalan läsnäolon kirkkaudesta, koko maailmankaikkeuden valtaistuinsalista, aivan Jumalan valtaistuinten juurelta, löydämme liitonarkusta Jumalan lain. Täällä kaikkeinpyhimässä Jumalan oikeudenmukaisuus ja armo paljastetaan. Mikään maallinen valta ei voi muuttaa Jumalan lakia, sillä se on liitonarkun suojassa taivaassa. Hepr. 8:10 sanotaan: "Tämän liiton minä teen Israelin kansan kanssa, näiden päivien jälkeen, sanoo Herra: Minä panen lakini heidän sisimpäänsä, kirjoitan sen heidän sydämeensä. Minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani." Astumalla uskossa taivaan pyhäkköön saamme anteeksiannon synneistämme ja voiman elää kuuliaista elämää Kristuksen avulla. Jeesus pelastaa meidät "täydellisesti" (Hepr. 7:25, VKR) synnin tuomiolta ja sen vallasta.

Miksi Jeesuksen välitystyö on niin hyvä uutinen?

JEESUS, PUOLUS- TAJAMME TUOMIOLLA

Lue Hepr. 10:9-14. Millainen ero on papin maanpäälisessä pyhäkössä tekemän palvelutyön ja Jeesuksen taivaallisessa pyhäkössä tekemän palvelutyön välillä?

Jeesus kuoli ristillä antaen täydellisen ja ainutkertaisen uhrin syntien sovittamiseksi. Hänen pappispalveluksensa taivaallisessa pyhäkössä pyhittää meidät. Nyt, astuttuaan kaikinpyhimpään, hän seisoo puolustajanamme tuomiolla (ks. 1. Joh. 2:1). "Samoin on Kristus kerran uhrattu, jotta hän ottaisi pois kaikkien synnit, ja hän ilmestyy vielä kerran, mutta ei enää synnin tähden vaan pelastaakseen ne, jotka häntä odottavat." (Hepr. 9:28.) Hänen uhrinsa ja välitystyönsä kautta synty on hoidettu. Nyt hän tulee uudelleen niiden takia, jotka "hartaasti odottavat hänen ilmestymistään" (2. Tim. 4:8).

Lue Hepr. 6:19, 20. Miksi hän kutsuu meitä seuraamaan häntä, ja mitä me huomaamme, kun teemme niin?

"Kristuksen välitystyö taivaan pyhäkössä on pelastussuunnitelmalle yhtä tärkeä kuin hänen kuolemansa ristillä. Kuolemallaan hän aloitti työn, jonka hän ylösnousemisensa ja taivaaseen astumisensa jälkeen vie päätökseen taivaassa. Meidän täytyy uskossa astua väliverhon sisäpuolelle, jonne 'Jeesus meidän edelläkävijänämme meni' (Hepr. 6:20). Sieltä heijastuu Golgatan valo. Sieltä löydämme aiempaa syvällisempiä oivalluksia lunastuksen salaisuuksista. Taivas maksoi äärettömän hinnan ihmisen pelastuksesta, ja annettu uhri täyttää rikotun jumalallisen lain vaatimukset. Jeesus on avannut tien Isän valtaistuimelle, ja hänen välitystyönsä ansiosta kaikkien hänen luokseen uskossa tulleiden vilpittömät pyynnöt esitetään Jumalan edessä." (ST2023 306.)

Pelastussuunnitelma on täydellinen suunnitelma suuren taistelun ratkaisemiseksi ja tämän planeetan pelastamiseksi Paholaisen otteesta. Jeesuksen elämä paljasti Jumalan rakauden apua tarvitsevalle maailmalle ja meitä katselevalle maailmankaikkeudelle. Hänen kuolemansa paljasti synnin hirvittävyuden ja tarjosi pelastuksen koko ihmiskunnalle. Hänen esirukouksensa taivaallisessa pyhäkössä tarjoaa sovituksen edut jokaiselle, joka uskossa ojentaa kätensä ottaakseen ne vastaan.

KERTAUS

Lisäaineistoa: Huomaa, miten Jeesuksen roolia ja meidän rooliamme tuomiolla kuvaillaan: ”Jeesus ei selittele heidän syntejään, vaan muistuttaa heidän katumuksestaan ja uskotaan vaatien heille anteeksiantoa. Hän kohottaa lävistetyt käntensä Isän ja pyhien enkelien edessä ja sanoo tuntevensa heidät nimeltä ja piirtäneensä ne käsiensä ihoon. ’Murtunut miehi’ on Jumalalle sopiva uhri ja ’särkynyttä sydäntä et hylkää, Jumala’ (Ps. 51:19). Kansansa syyttäjälle hän sanoo: ’Herra nuhtelee sinua, Saatana! Herra, joka on valinnut Jerusalemin, käskee sinun vaieta!’ (Sak. 3:2.)” (ST2023 303.)

”Sen tosiasian, että Jumalan kansaksi tunnustettuja esitetään seisomassa Herran edessä pukeutuneina saastaisiin vaatteisiin, tulisi johtaa kaikki hänen nimeään tunnustavat nöyrytykseen ja syvään sydämen tutkisteluun. Niillä, jotka todenteolla puhdistavat sielunsa olemalla kuuliaisia totuudelle, on mitä vaatimattomin käsitys itsestään. Mitä tarkemmin he katselevat Kristuksen tahratonta luonnetta, sitä voimakkaammaksi tulee heidän halunsa muodostua hänen kuvansa kaltaisiksi, ja sitä vähemmän puhtautta ja pyhyyttä he näkevät itsessään. Mutta samalla kuin meidän tulee oivaltaa oma synnillinen tilamme, meidän tulee luottaa Kristukseen vanhurskautenamme, pyhityksenämme ja lunastuksenamme. Emme pysty puolustautumaan saatanan syyttöksiä vastaan. Kristus on ainoa, joka voi esittää pätevän puolustuksen hyväksemme. Hän pystyy vaientamaan syyttäjän sellaisilla todistuksilla, jotka eivät perustu meidän ansioihimme vaan hänen.” (2Ta 175, 176.)

”Elämme nyt suurta sovituspäivää. Maallisen pyhäkön vertauskuvallisessa palveluksessa kaikkien piti kurittaa itseään katumalla ja nöyrytyksellä Herran edessä ylipapin toimittaessa Israelille sovituksen, ettei heitä poistettaisi kansan keskuudesta. Vastaavasti kaikkien, jotka haluavat nimensä säilyvän elämän kirjassa, tulee tutkia itseään Jumalan edessä ja vilpittömästi katua syntejään armonaikansa jäljellä olevina päivinä. Tarvitaan syvää ja huolellista sydämen tutkimista.” (ST2023 306.)

Keskustelunaiheita:

1. Mitä tunteita meissä herättää ajatus siitä, että Jeesus kohottaa haavoitetut käntensä puolestamme Isän edessä?
2. Sovitus on Jumalan työ eksyneiden syntisten pelastamiseksi. Miksi minkä tahansa Jumalan työlle syntisten pelastamiseksi omistetun päivän pitäisi olla hyvä uutinen?